

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.8. De orationis examinatione, & fructibus ex ea capiendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

DE externis corporis SENSIBVS, nulla certa regula statui potest; nam quidam iuuantur, si oculos clausos teneant, alij potius si aperis coelum, aut imaginem aliquam intueantur; alij quouis audito strepitu impediuntur; alij Cantu, & Musica Ecclesiae iuuantur; alij sentiunt sibi augeri deuotionem, si frequenter pectus suum tundant, (quod S. Hieronymo dicitur fuisse familiare) ad exemplum Publicani; alij frequenti genu flexione, sicut Simon ille in columna, qui genu, & capite ad terram usque flexo, moxque leuato, orabat, eandem flectendi rationem repetens infinities: & idem de alijs corporis motibus, & situ dici potest; de extensione v. g. brachiorum in modum crucis, de prostratione in terram, statione fixa in loco aliquo, aut deambulatione, aut in loco humilifessione. Ex quibus omnibus illud est eligendum, quod cuius est magis comodum ad cordis quietem, & deuotionem, habita eius, qui orat, imbecillitatis ratione; & eorum, qui adsunt, si locus sit publicus, aedificatione: tunc enim is corporis situs habendus est, quo circumstantes non offendantur.

DE ORATIONIS EXAMINE, ET
fructibus, ex ea percipiendis.

PARAGRAPHVS VIII.

ORATIONE finita, utile valde est examinare, quomodo ea successerit: quod, cum post opus quodcun-

que

que, aut vocalis orationis exercitium; (siue id sit officij diuini, siue Rosarij, siue sacri Missæ) tum nominatim, post mentis Orationem secretam, institui merito debet; in qua vna vel plures horæ consumptæ sunt.

Primum itaque examinabo, num, quæ Orationi erant prætermittenda, seruauerim; ut si materiam satis præparauerim, si me in Dei conspectu reuerenter collocauerim, si spiritu opus illud Deo obtulerim, si puram ad eam intentionem adhibuerim, cum reliquis: doleboque de quouis admissio defectu; & emendationis propositum concipiam. *Deinde* examinandum, distractusve fuerim, an collectus? Deuotus an aridus? fuerimne totus in ratiocinatione? (quia id, studium potius est quam oratio) an affectus etiam, & bona proposita conceperim? an in colloquijs, & petitionibus cum Deo reuerentiam adhibuerim, & fiduciam, an non? Quod si in omnibus benè mihi successit, Deo gratias agam; ipsius gratiæ, & misericordiæ bonum hunc exitum, non industriæ meæ, aut diligentæ attribuens: sin minù benè causam inuestigabo: quod si culpam meam deprehendero, aut ignauiam; dolore de culpa concepto, emendationem proponam, statuens me deinceps ita mortificare, ut eius iacturæ causam remoueam. *Tertio* examinandi pij motus, inspirationes, illustrationes, gustus spirituales, quos senserim: attentè perpensis effectibus, qui secuti sunt, ut discernam à bonone, vel malo spiritu

venerint, & experientia discam spirituum varietatem discernere. Ad quod conferet eas regulas tenere, quæ ea de re tradi solent, quarum plurimæ in Meditationum sequentium progressu proponuntur. Denique animi decreta etiam sunt examinanda, quæ in Orationis decursu concepti, ut quando, & quæ ratione executioni mandanda sint, inspiciam, & vniuersim, examinandus est fructus perceptus ex Oratione, & tractatione cum Deo. Si enim Oratio mea est arbor infructuosa, maledicetur, & arescet sicut a *ficus* illa Evangelica; si fructus fecerit, benedicetur *beritq;* tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo.

a Matt. 21.

19.

b Psal. 1. 3.

ORATIONIS fructus varij sunt, nam, & mores reformare, à peccatis etiam leuissimis abstinere, eorum occasiones, & quicquid imperfectione sapit, fugere; Passiones domare, sensus refranare, peruersas propensiones mortificare; repugnantias, ac difficultates, quæ in virtutum exercitio occurrunt, vincere; aduersus tentationes viriliter certare; ad magnos labores ferendos hilariter anhelare; meipsum ad voluntatem Dei, in eius lege, in consilijs Evangelicis, in regulis & statutis mei status, & officij expressam, promptè exequendam animare; in virtutibus augmentum sollicitè procurare: Iesu Christi, potissimum Charitatem, humilitatem, obedientiam, patientiam in laboribus, amorem crucis, contemptum mei ipsius, carnis castigationem imitando;

nomi-

nominatim verò quisque eam debet procurare virtutem, quæ ipsi magis est necessaria, at- tenta status sui qualitate : siue ea sit modestia in agendo, siue castitas, siue fortitudo, siue aliqua alia Theologica virtus, aut moralis, omnino statuendo, ac efficaciter conando eam obtinere, vt Meditat. 29. primæ partis su- sius dicitur. & cum examen fiet de Oratio- ne, oportet exactè videre, si quem ex præ- dictis fructibus, & modo iam dicto fuerim assequutus.

VARIÆ RATIONES ORANDI,
diuersis Materijs, personis, & tempo-
ribus accommo-
data.

PARAGRAPH. IX.

AD è est hominum gustus ad spiritua- les exercitationes corruptus, vt licet sit preciosus cibus, si tamen eodem semper modo conditus proponatur, mox nau- seam concipiat, sicut Israelitæ conceperunt de Manna, cibo alioqui suauissimo, quòd idem *Num. 21. 5.* semper proponeretur. Quam ob rem sancti viri & Spiritus Magistri, varios orandi mo- dos, inuenerunt, quibus ipsam orationem, nau- seæ huiusmodi vitandæ causâ, variè condirent, cum spiritus diuinus, orationis gustum in ipsa non renouat: vnde etiâ Dauid ad noua cantica nos inuitans: *a Cantate, inquit, Domino canti-* *a Psal 95.*

d 2 cum